

Axel Thybeck visar hur det går till vid en kontroll. Foto: Ida Lindkvist

Att sluta med orientering finns inte på kartan för 8-årige Axel Thybeck

Publicerad: 2 april 2015

Författare: Ida Lindkvist

Orientering är så mycket mer än att bara flänga omkring i skogen, svettig och stirrandes efter nästa orange-vita tygstycke som ska föreställa en kontroll. Det vet det unga orienteringsproffset Axel Thybeck, och han berättar gärna om sitt stora intresse.

Axel är åtta år gammal och började orientera i samma veva som benen lärde sig att gå. Han både tränar och tävlar och det ryms ofantligt mycket energi i den lilla kroppen, på ren och skär automatik hoppar och skuttar han fram när han går, småspringer i sidled. Och det är en av delarna som han älskar med orienteringen.

– Man får springa mycket!, berättar han.

Axel visar vad man behöver för att kunna orientera; en karta, en kompass och en pinne. Pinnen använder man vid kontrollerna för att tala om att man varit där, den beräknar också tiden. Lite annorlunda mot den numer gammalmodiga stiftklämman.

– Kompassen pekar alltid mot norr. Men om två kompasser kommer för nära varandra pekar dem fel, förklarar Axel.

Axel förklarar hur kompassen fungerar. Foto: Ida Lindkvist

Och idag är det Skogskul som är på gång hos Lindebygdens Orienteringsklubb. Skogskul är för alla ungdomar i skolålder. Det är fördelaktigt om man kan läsa, men får vara med även om sådana kunskaper fattas.

– Det är ungefär i skolålder som många börjar, säger orienteraren Kent Karlsson, som har orienterat i 50 år och är ännu tävlingsaktiv.

Gänget i startgroparna. Vissa har orienterat förut, andra inte. Foto: Ida Lindkvist

Kent berättar vidare att orientering är en tuff sport; man blir blöt och smutsig. Ibland öser regnet ner och där löper man omkring, mitt i skogen. Men Axel vet varför man ändå fortsätter:

– Man vill klara av det!

Orientering är inte den enklaste sporten, det finns en del grundläggande kunskap som man måste ha någorlunda koll på. Axel fortsätter:

– Det är mittemellan, man måste kunna kodsiffrorna, det är det viktigaste. Det lättaste är inskolning, U1 och U2, dem är inte så långa och det är lätta vägar till kontrollerna. H och D, herrar och damer, då är det svårare vägar och längre. Man blir bara äldre och äldre och då blir det svårare och svårare.

Axel har även några klädtips att dela med sig av:

– Man kan ha tjocka kläder när man springer, men man måste ha springskor, inte stövlar. Och ramlar man i gegga kan man behöva ha något för det, något överdrag.

Det här

har Axel gjort förut! Foto: Ida Lindkvist

Det finns också flertalet olika varianter av orientering, det måste inte nödvändigtvis ske i skogen. Undervattensorientering, trim- och cykelorientering och fotoorientering; listan kan göras lång.

– Stadsorientering på stan finns det, det har jag sprungit en gång som jag minns. Och så finns det så man kan köra i mörkret, men det är för äldre, säger Axel.

Tävling är också en viktig bit i intresset för Axel och han berättar:

– Det är roligt. Man startar en och en och när alla har kommit i mål jämför man allas tid. Ibland startar alla samtidigt, det har jag sett en gång, men mest startar man en och en. Jag är inte nervös, men man måste springa och kolla omkring, om kontrollen till exempel sitter på en höjd.

– Man borde komma hit och orientera, bygga upp hjärta och lungor. Och man har nytta av att kunna läsa kartor!, avslutar Kent.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/att-sluta-med-orientering-finns-inte-pa-kartan-for-8-arige-axel-thybeck/>